

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma: 1.Pf.20.511/2021/4.

A felperes: felperes, felperes címe

A felperes képviselője: Schiffer és Társai Ügyvédi Iroda, ügyvéd címe

Az alperes: alperes, alperes címe.

Az alperes képviselője: Németh és Palatics Ügyvédi Iroda, ügyvéd címe

A per tárgya: sajtó-helyreigazítás

Az elsőfokú bíróság: Fővárosi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma: 33.P.20.378/2021/15.

í t é l e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a Zrt.-ét (Zrt. címe.), hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 19.050 (tizenkilencezer-ötven) forint másodfokú perköltséget, és az államnak – az állami adó- és vámhatóság felhívására, az ott megjelölt módon, határidőben és számlára – 48.000 (negyvennyolcezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

[1] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint az alperes által szerkesztett alperesi weboldal weboldalon 2020. december 31-én „cikk címe” címmel cikk jelent meg. A cikk a 2020. év során történt közéleti és egyéb fontos eseményekkel összefüggésbe hozható személyeket említett fel, mint akik az év során ezen eseményekben szerepet játszottak.

[2] A felperes vonatkozásában a cikk az alábbiakat tartalmazta:

„A fél24, a fél25 meg akinek nem jegyeztük meg a nevét

„Akkor fél24, fél25 meg te, akinek ne haragudj, de nem jegyeztem meg a nevét, menjetek el! Mi pedig maradunk.” Ez volt az egyik utolsó mondata a portál1-et szétkergető, a lap tetejére oktrojált vezetőség felé a távozó szerkesztőségnek. fél24-ről, fél25-ről és felperesről van szó,

akik divatos nyári öltözékben álltak a főszerkesztőjük kirúgása miatt ultimátumot adó újságírók elé, de amit kaptak, arra nem voltak felkészülve. Azóta fél24, fél25 és az ember, akinek egy fél ország nem jegyezte meg a nevét, átadta a Rendszernek az újságot. (A témában nagyot ment még fél27 és fél28 illetve fél29. Különdíj jár az egy nap után távozó fél30-nak.)”

[3] A felperes 2021. január 15-én kelt és az alperes által 2021. január 22-én átvett levelében helyreigazítási kérelemmel fordult az alpereshez, melynek az alperes határidőben nem tett eleget.

[4] A felperes keresetében azt kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest az alábbi közlemény közzétételére:

„A alperesi weboldalon 2020. december 31-én közzétett, „cikk címe” című cikkben valótlan tényként állítottuk, hogy felperes a portál1 internetes lapot a Rendszernek átadta; a valóság ezzel szemben az, hogy felperes a kiadó részvényeinek tulajdonjoga felett sosem rendelkezett, a részvényopció lehívásáról sem volt tudomása, és a részvények tulajdonjogának megszerzésének napján a Zrt.2. felperest mind az igazgatósági tagságából, mind a vezető szerkesztői pozíciójából azonnali hatállyal visszahívta.”

A közleményt akként kérte közzétenni a alperesi weboldal internetes sajtótermékben, hogy addig legyen elérhető, amíg az eredeti tartalom elérhető, de legkevesebb 60 napig - melyből 24 óráig a címlapon önálló közleményként legyen elérhető - az eredeti cikk fölé helyezve „Helyreigazítás” címmel.

[5] Az alperes a kereset elutasítását kérte. Ellenkérelme szerint a felperest egy szilveszteri évszámó cikkben annak a folyamatnak egyik szereplőjeként említették, melynek eredményeként a portál1 akkori szinte teljes szerkesztősége felmondott. Az alperes olyat nem állított, hogy a felperes rendelkezett volna a kiadó részvényeinek tulajdonjoga felett, illetve nem közölt olyat, amiből az következne, hogy a felperes az portál1 részvényeit átruházta. A cikk mindössze azt tartalmazza, hogy a portál1 szerkesztőségének távozása és a cikk megjelenése közötti időszakban többek közt a felperes átadta a Rendszernek a portál1-et. Ez a valóságnak megfelel, a felperesnek nem is volt más válasza. Arra az esetre, ha a bíróság nem osztaná ezt az álláspontot, arra hivatkozott, hogy a közlés valós tényekből levont okszerű következtetés és ezért helyreigazításnak nincs helye.

[6] Az elsőfokú bíróság kötelezte az alperest, hogy a alperesi weboldal internetes portálon mindaddig, amíg az eredeti tartalom elérhető, de legkevesebb 60 napig - melyből 24 óráig a címlapon önálló közleményként legyen elérhető - az eredeti cikk fölé helyezve „helyreigazítás” címmel tegye közzé az alábbi helyreigazító közleményt: „a alperesi weboldalon 2020. december 31-én közzétett, „cikk címe” című cikkben valótlan tényként állítottuk, hogy felperes a portál1 internetes lapot a Rendszernek átadta.” Ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Akként rendelkezett, hogy a peres felek a költségeiket maguk viselik, továbbá a felperest és az alperes kiadóját is kötelezte 18.000 forint kereseti illeték megfizetésére az állam javára.

[7] A sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (a továbbiakban: Smtv.) 4. §-át, 10. §-át, 12. § (1) és (2) bekezdését idézte, valamint figyelembe vette a Kúria PK 12. számú állásfoglalásában írtakat. Az elsőfokú bíróság megítélése szerint az alperes cikkében megjelentek tényállításnak minősülnek, azok valóságának bizonyítása pedig az alperest terhelte. A felperes a cikk által érintett időszakban a portál1 Zrt. igazgatóságának tagja volt, illetve a portál1 vezető szerkesztői feladatait is ellátta. Az elsőfokú bíróság értékelte, hogy a portál1 Zrt. részvényeinek megszerzése időpontjában a felperest az igazgatóságból, a vezérigazgató-helyettes és vezető szerkesztői pozíciójából is visszahívták.

[8] Mivel a felperes tevőlegesen nem vett részt a portáll Zrt. részvényeinek megszerzésében, valótlannak tekintette azt az állítást, hogy a felperes a portáll-t átadta a Rendszernek. Álláspontja szerint az alkotmányossági teszt elvégzésével bizonyítható, hogy a felperes ténylegesen részt vett-e a portáll Zrt. részvényének átadásában. Az „átadás” szó tevőleges magatartást takar, a felperes ugyanakkor ilyen magatartást nem fejtett ki. Az elsőfokú bíróság úgy ítélte meg, a sérelmezett közlés akkor minősülhetne véleménynek, ha ezt a kifejezést az alperes idézőjelbe tette volna. Az portáll sorsának alakulása közéleti vita tárgya, az ezzel kapcsolatos történések szabadon vitathatók, olykor túlzó álláspontokon keresztül is, azonban valótlán tényállítás ebben az esetben sem tehető.

[9] A valóság közlésére irányuló kereseti kérelmet alaptalannak találta, mert arra a cikk még utalást sem tartalmazott. A közleményként való közzétételt 60 óra időtartamban határozta meg, azt elégségesnek találta ahhoz, hogy az alperes olvasói értesüljenek a bíróság döntéséről. A helyreigazító közlemény közzétételéről a Kúria PK 15. számú állásfoglalásában írtakra figyelemmel határozott. A perköltségről a Pp. 83. § (2) bekezdése alapján döntött.

[10] Az elsőfokú ítélet keresetnek helyt adó rendelkezéseivel szemben az alperes élt fellebbezéssel. Kérte, hogy az ítéltábla a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján az elsőfokú ítéletet változtassa meg és a felperes keresetét utasítsa el, valamint marasztalja a felperest perköltségben. A Pp. 369. § (3) bekezdés c) pontjára hivatkozva azzal érvelt, hogy az elsőfokú bíróság a megállapított tényállásból téves jogi következtetésre jutott, amikor az alperes közlését valótlán tényállásnak tekintette. Az elsőfokú ítélet ezért sérti az Smtv. 12. § (1) bekezdését.

Az elsőfokú eljárás során tett nyilatkozatait fenntartva arra hivatkozott, hogy az alperes nem állította, hogy a felperes tevőlegesen vett volna részt az portáll átadásában, álláspontja szerint ezt az elsőfokú ítélet tévesen mérlegelte. Az átadás nem feltételez feltétlenül aktív magatartást. A felperes ténylegesen kénytelen volt átadni a portáll-t, ami természeténél fogva nem fizikai módon történt. A felperes a portáll-t mint szervezetet adta át akként, hogy az portállnál betöltött pozícióit kénytelen volt más személynek átadni, ez a más személy a rendszerhez tartozik, ezt pedig a perben egyik fél sem vitatta. Mivel az portáll átadása nem fizikai cselekvésben nyilvánult meg, az alkotmányos teszt sem végezhető el rajta az elsőfokú ítéletben megfogalmazottak szerint. Az átadás szó pedig nem csak abban az esetben lenne véleményként értelmezhető, ha az idéző jelben szerepelt volna, ugyanis a szöveg tartalmát és nem formai megnyilvánulását kell értékelni.

Tekintettel arra, hogy a portáll sorsának alakulása közéleti vita tárgya, az elsőfokú bíróság helyes mérlegelés körében akkor járt volna el, ha úgy minősíti, hogy az alperes közlése valós tényekből levont okszerű következtetés, és mint ilyen, a közéleti vitába belefér.

[11] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását és az alperes perköltségben marasztalását kérte azzal, hogy a kifogásolt közlés akkor sem lett volna értékelhető véleményként, ha azt idézőjelbe teszik.

[12] A fellebbezés alaptalan.

[13] Az ítéltábla a fellebbezést a Pp. 376. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el figyelemmel arra is, hogy a fellebbezést előterjesztő alperes a fellebbezésében úgy nyilatkozott, hogy tárgyalás tartását nem kéri.

[14] Az elsőfokú ítélet keresetet elutasító rendelkezését a jogorvoslati kérelem nem érintette, ezért az fellebbezés hiányában a Pp. 358. § (1) bekezdése alapján jogerőre emelkedett. Az ítéltábla az elsőfokú ítéletet a fellebbezéssel érintett körben a Pp. 370. § (3) bekezdése alapján a fellebbezési kérelem és az ellenkérelem korlátai között bírálta felül.

Ennek során azt állapította meg, hogy az elsőfokú bíróság a megállapított tényállásból helytálló következtetésre jutott, az alkalmazandó jogszabályok körét helyesen rögzítette. Érdemi döntésével az ítéltábla egyetértett, a fellebbezésben írtak alapján az alábbiakat emeli ki.

[15] A sérelmezett közlést tartalmazó cikk 2020. év utolsó napján, az év jelentős vagy kevésbé jelentős eseményeihez kapcsolódó összefoglalásként jelent meg. Amint azt a cikk bevezetője is tartalmazta, az összeállítás célja azoknak a belföldi és külföldi személyeknek a listászerű számba vétele volt, akik valamilyen aktuális politikai, közéleti vagy egyéb esemény miatt átmenetileg kerültek a sajtó figyelmének középpontjába, nevük és szerepük a közvélemény számára feledhető, a velük kapcsolatos sajtófigyelem csak az adott konkrét eseményre korlátozódott. A felperes által sérelmezett közlést a PK 12. számú állásfoglalás alapján ebben a kontextusban kellett értékelni.

[16] Az a felek között sem volt vitás, hogy a portál1 internetes hírportál működése, a szerkesztőség sorsa hosszabb ideje a közvélemény érdeklődésének középpontjában állt. Nem volt vitatott az sem, hogy a felperes a cikk által érintett időszakban a portál1 Zrt. igazgatóságában pozíciót töltött be, illetve a portál1 internetes oldal vezető szerkesztője volt. A per tárgyát képező éves összefoglalás a felperes vonatkozásában éppen azt törekedett kiemelni, hogy fél24 és fél25 mellett a felperes szerepe az eseménysorban szinte mellékes volt, olyannyira, hogy nevét még a szerkesztőség távozó tagjai sem tartották fontosnak megjegyezni. A felperes által betöltött pozíciókról a cikk nem tett említést, a felperesről a nevén kívül semmilyen adatot nem közölt az alperes, nem derült ki az sem, hogy milyen minőségében volt jelen az adott esemény során. Ez pedig az olvasók számára azt az üzenetet közvetíti, hogy a felperes tevékenysége a szerkesztőség 2020. évben történt átalakulása szempontjából jelentéktelennek tekinthető. Indokolatlan ezért személyét az portál1 tulajdonos változásában ténylegesen közreműködőnek tekinthető személlyel azonos kontextusba helyezni. Olyan körülményre az alperes nem hivatkozott, amiből olyan következtetést vonhatott volna le, hogy a felperes milyen szerepet töltött be a cikkel érintett folyamatban. Ennek tükrében helyesen foglalt állást az elsőfokú bíróság akként, hogy annak közlése, miszerint a felperesnek – fél24-val és fél25-tel együtt – mégis tevékeny szerepe volt a portál1 internetes újság rendszerhez kerülésében, valóltan tényállításként értékelendő.

[17] A fellebbezési ellenkérelemben írtakra is figyelemmel az ítéltábla mellőzi az elsőfokú ítélet [16] bekezdésének utolsó mondatát. Egy adott kifejezés minden esetben a szöveggörnyezettől függően nyer értelmet, ezért téves az az álláspont, hogy önmagában a tényállításnak minősülő közlés idézőjelben történő elhelyezése miatt az véleményként lenne értékelendő.

[18] A fent kifejtetteknek megfelelően az ítéltábla az elsőfokú bíróság érdemben helyes ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

[19] Az alperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a Pp. 364. § utaló szabálya alapján alkalmazandó Pp. 83. § (1) bekezdése és a Pp. 499. § (1) bekezdése alapján köteles megfizetni az alperesi sajtótermékért felelősséget viselő jogi személy az ügyvédi munkadíjat. Ennek összegét az ítéltábla a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja és (5) bekezdése alapján állapította meg figyelemmel arra is, hogy az elsőfokú eljárásban csatolt megbízási szerződés a másodfokú eljárásban érvényesítendő költségekre nézve rendelkezést nem tartalmazott.

[20] A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt fellebbezési illeték megfizetéséről a Pp. 101. § (1) bekezdése, a Pp. 102. § (1) bekezdése és a polgári és közigazgatási bírósági eljárás során meg nem fizetett illeték és állam által előlegezett költség megfizetéséről szóló 30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. § (2) bekezdése alapján döntött.

Budapest, 2021. október 14.

Véghné dr. Szabó Zsuzsanna s.k.
a tanács elnöke

dr. Tóth Gabriella s.k.
előadó bíró

dr. Kovaliczky Ágota s.k.
bíró